

Jura Pavlica s Hradišťanem a Vlasta Redl s kapelou opět spolu

Napsal uživatel Pavel Yankee Matějka
Středa, 20 Duben 2016 23:06

Darovanému koni na zuby nekoukej, se říká. Ovšem pokud je darovaným koněm od přítele společný koncert **Hradišťanu a Vlasty Redla s kapelou**, je potřeba si užít nejen koukání, ale hlavně poslouchání, protože takový koncert spadá do zvláštní krabičky s cedulkou: hrají spolu málokdy, ale je to vždy zážitek s velkým Z!

Tedy z práce šup do auta, nastavit GPS a tempomat směr Praha, Divadlo Hybernia. Dobře, v mojí staré Feldě nic takového nemám, na Černém Mostě kolem všichni někam pospíchají, v metru pokřikují fanoušci hokejového finále z Liberce, ale u Prašné brány už je ten správný dav natěšených.

Je vyprodáno, dokonce se přidává na další den druhý koncert. Akustika divadla bezvadná, výhledu nijak nebrání ani "až" dvacátá řada, navíc u digitálního mixu sedí Pan zvukař **Honza Friedl**

což je samo o sobě záruka kvality. Jde se na to.

Podle očekávání začíná první třetinu frontálním útokem

Vlasta Redl

, který má v kapele spoustu vynikajících hráčů, ostatně, jako měl vždy. A opět, jako už posledních několik dlouhých let, nezbývá, než si povzdechnout, jaká je to škoda, že Vlasta od rozpadu kapely KDJ nepustil nic nového. Ano, je to krásné, výborně zahrané...ale...je to pořád stejné, včetně průpovědek a vtípků. Kdoví, jestli se ještě někdy dočkáme nových písniček nebo alespoň samostatného koncertování s akustickou kytarou. Přitom spousta fanoušků by zrovna Vlastovy staré písničkářské koncerty jen s akustikou uvítala všemi deseti. Nevidím samozřejmě do muzikantské hlavy autora skvostných starých pecek, ale slyšel jsem opakovaně od informovaných, že Vlasta má nové písničky v šuplíku, v podstatě hotové, jen je prostě nechce ještě hrát. I na elektrickou, a podstatně hlasitější, kapelu se za ty roky už dalo zvyknout a přijít jí na chuť. Excelentní

Michal Žáček

se svými saxofony a flétnami je zážitek sám o sobě, ale absence nové tvorby je prostě smutná. Možná o to víc, že se s tím nedá nic udělat, jen čekat a doufat, že ta neviditelná bariéra snad jednou padne.

To **Hradišťan**, který převzal pódium na druhou třetinu, se dá slyšet na několik způsobů, a i když hraje v podstatě akusticky, rozhodně nijak neztrácí. Nové skladby na začátek, starší a známější hned po nich.

Jura Pavlica to vystihuje celkem přesně, když říká, že se již před lety s Vlastou Redlem domluvili, že on bude ten seriózní a Vlasta ten druhý.

Dlouholetá výborná zpěvačka **Alice Holubová** se střídá se skoro až chorálem pánského zbytku Hradišťanu, cimbál zvoní, zpívají všichni a je to paráda. Elektrické housle v rukou Jury Pavlici

Jura Pavlica s Hradišťanem a Vlasta Redl s kapelou opět spolu

Napsal uživatel Pavel Yankee Matějka
Středa, 20 Duben 2016 23:06

jsem viděl poprvé, malé překvapení se také počítá. Nemá cenu se dívat na hodinky, jdeme do finále. Nebudu zastírat, že na třetí třetinu jsem byl zvědavý nejvíce. Bude to stejné, jako před lety, kdy vydali společné CD, nebo pánové vymyslí něco nového? Ne, nové písničky nebyly, ale zároveň páni muzikanti nezklamali - přišli s novými aranžemi. Vůbec celý večer byl hodně o nových aranžích, chvílemi to dokonce bylo až takové Dylanovské, při některých předehrách jsme zkraje byli napínáni, která pecka se z toho posléze vyklube. Vyzkoušené spojení dvou zdánlivě odlišných seskupení opět zafungovalo, pinkali si to s noblesou z jedné strany pódia na druhou, vtípkování udrželi na uzdě, takže nekazilo celkový dojem. Vzájemná pokora mezi těmito dvěma výraznými muzikanty byla znát a plné hlediště to ocenilo patřičným potleskem. Po necelých třech hodinách přichází poslední přídavek, který nemohl být jiný - písnička *Smrti je* úchvatná.

A znovu to přišlo, nejen moje muzikantská dušička se tetelí blahem, chlupy na rukou vstávají... a není to zdaleka jenom tím, že uprostřed pódia hrají opět spolu Jura Pavlica s houslemi a Vlasta Redl s akustickou kytarou.